

«Εγώ ήμουν η αυγοβόλος»

Η ρίψη αυγού τιμωρείται, η ρίψη καρκινιγόνων χημικών όχι...

Την ευθύνη για την... αυγοβολή κατά του υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη Μαν.

M. Οθωνας (φυλακισμένος αρχισίου)

Όθωνα, πριν από λίγες μέρες, στο Ρέθυμνο, αναλαμβάνει η ιστορικός κ. Μαρίνα Δημητριάδου, με κείμενο που απέστειλε στο enet.gr (κείμενο το οποίο έχει αναρτήσει και σε blog, που δημιούργησε επί τούτου).

Η κ Δημητριάδου αναφέρει: ...

"Προβληματίστηκα αν θα έπρεπε να συνεχίσω αυτή την ιστορία αυγοβολής που έλαβε χώρα ένα κυριακάτικο πρωινό (25/9/2011) στη μαρίνα Ρεθύμνου με δράστρια εμένα και θύμα τον κ. Όθωνα, Βουλευτή Ρεθύμνου και υφυπουργό του υπουργείου

Δήθεν Προστασίας του Πολίτη. Αλλά φαίνεται πως τη συνεχίζει ο ίδιος ο κ. Όθωνας έχοντας υποβάλει μήνυση εναντίον μου για προσβολή της τιμής του (και επιπλέον δηλώνοντας παράσταση πολιτικής αγωγής για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εν ολίγοις επιφυλάσσεται να μου ζητήσει χρήματα στο μέλλον!!!). Προβληματίστηκα επίσης για το ύφος που θα ήθελα να έχει ένα τέτοιο κείμενο: χιουμοριστικό ή σοβαρό; Η υπόθεση έχει και τα δύο, επομένως το ίδιο θα συμβεί και στο κείμενο.

Την Κυριακή το πρωί ο κ. Όθωνας ήρθε να μας μιλήσει για την αξία του ποδηλάτου στη ζωή μας! Ενώ καταποντίζεται η χώρα, ο εκπρόσωπος του Ρεθύμνου θεώρησε ότι αυτός ήταν ο καταλληλότερος τρόπος να πλησιάσει τους ψηφοφόρους του σε αυτές τις δύσκολες ώρες που κρίνεται η αξιοπιστία της κυβέρνησης. Ίσως βέβαια να ήταν όντως ο καταλληλότερος να το κάνει, καθώς μας έχουν κάνει τη ζωή ποδήλατο. Ίσως ήγγικεν η ώρα να αναβαθμιστεί ο ρόλος του ποδηλάτου στη ζωή μας, γιατί σύντομα δεν θα υπάρχουν λεφτά για βενζίνη και για τέλη κυκλοφορίας. Θεώρησα τουλάχιστον προκλητική αυτή την επιλογή του η οποία και προκάλεσε τη δική μου αντίδραση. Και είπα αφού μπήκα στο χορό να χορέψω λίγο ακόμη. Άλλωστε εγώ δεν έχω τίποτα για να το χάσω.

Την Κυριακή πέρασα οχτώ ώρες στο κρατητήριο λόγω αυγοβολής! Και ο κ. Όθωνας που κατ' εξακολούθηση πνίγει το Σύνταγμα στα χημικά δεν έχει περάσει ούτε μία ώρα στο κρατητήριο για πρόκληση σωματικής και ψυχικής βλάβης σε βάρος χιλιάδων πολιτών που διαδηλώνουν ενάντια στην ψήφιση μέτρων και νόμων που υποβαθμίζουν περαιτέρω τη ζωή, την εργασία και την αξιοπρέπιά τους. Χημικά που αποδεδειγμένα έχουν κριθεί καρκινογόνα και απαγορεύονται σε καιρό πολέμου, επιτρέπονται σε καιρό ειρήνης. Και στατιστικά η δήθεν σοσιαλιστική και δήθεν δημοκρατική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει κάνει κατάχρηση χρησιμοποιώντας τα πλέον σχεδόν σε κάθε πορεία. Γιατί άραγε δεν υπάρχει αυτεπάγγελτη έγκληση κατά παντός υπευθύνου για εμπρόθετη πρόκληση σωματικών και ψυχικών βλαβών από ξυλοκόπημα και χρήση χημικών; Γιατί πέρασα εγώ λόγω αυγοβολής οχτώ ώρες στο κρατητήριο κι εκείνος καμιά; Είναι γνωστό ότι μια μάσκα αυγού ωφελεί το τριχωτό της κεφαλής. Από την άλλη τα δακρυγόνα και τα κλομπ καθόλου!

Θίχτηκε ο κ. Όθωνας γιατί τον αποκάλεσα προδότη και δοσίλογο. Την ίδια ώρα προσπαθεί να μας πείσει ότι όπως το ποδήλατο έτσι και τα μέτρα που έχει λάβει η κυβέρνηση είναι αναγκαία. Μήπως επιπλέον ψεύδεται ο κ. Όθωνας; Όπως ομολογείται στις εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδος (Έκθεση του Διοικητή για το 2010 και έκθεση για τη Νομισματική Πολιτική 2010-2011), για να μείνουμε στα καθ' ημάς και να μην παραπέμψω στις εκθέσεις του ΔΝΤ, της Ε.Ε και του ΟΟΣΑ, η ένταση της οικονομικής κρίσης, της μείωσης των εισοδημάτων και της τεράστιας αύξησης της ανεργίας που

βιώνει η συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων αυτής της χώρας είναι αποτέλεσμα των μέτρων που πήρε η κυβέρνηση, δηλαδή της πολιτικής βούλησης να δημιουργηθεί ύφεση για να γίνει η «εσωτερική υποτίμηση», όπως λένε οι οικονομολόγοι. Η δημιουργία ύφεσης λοιπόν είναι μια πολιτική απόφαση της κυβέρνησης με όλες τις τραγικές συνέπειες που έχει για τον πληθυσμό αυτής της χώρας. Μήπως λοιπόν τα κοσμητικά που απέδωσα στον κ. Όθωνα εκείνο το κυριακάτικο πρωινό δεν εμπίπτουν στην κατηγορία της εξύβρισης αλλά συνιστούν χαρακτηρισμούς που περιγράφουν την πραγματικότητα, και ίσως θα μπορούσα να κριθώ ακόμη και επεικής; Και τελικά, όταν μιλάμε για δημόσια πρόσωπα, πού σταματάει η κριτική και πού αρχίζει η εξύβριση; Μήπως η μήνυση που μου κατέθεσε ο κ. Όθωνας αποσκοπεί σε φίμωση οποιασδήποτε κριτικής θα μπορούσε να ασκηθεί στην κυβέρνηση;

Γεννήθηκα στην Αθήνα πριν 33 χρόνια κι έχω ζήσει σχεδόν όλη μου τη ζωή στην Ελλάδα (με κάποια μικρά διαλείμματα στο εξωτερικό). Δεν ξέρω γιατί υπερτονίστηκε η κυπριακή μου καταγωγή και γιατί θεωρήθηκα ξένη, την ίδια στιγμή που υπάρχει όλη αυτή τη φιλολογία περί αδελφότητας Ελλήνων και Κυπρίων με την ευκαιρία της εξόρυξης του φυσικού αερίου. Έγιναν ξένοι οι «αδερφοί»; Άραγε πώς μπορεί να θεωρηθεί ξένος οποιοσδήποτε εργάζεται, δημιουργεί και προσπαθεί να ζήσει τη ζωή του με αξιοπρέπεια σε οποιοδήποτε τόπο; Ποιος τους έχει βάλει αυτούς τους διαχωρισμούς και γιατί; Ποιους τελικά ωφελούν;

Είχα την ευτυχία να σπουδάσω Ιστορία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Και είχα ακόμη μεγαλύτερη ευτυχία να συνεχίσω για μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Κρήτης στο οποίο κάνω το διδακτορικό μου. Έχω την τύχη να γνωρίσω εξαιρετικούς επιστήμονες που εργάζονται στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και έχουν δημιουργήσει ιδανικές συνθήκες για σπουδή, έρευνα και διάλογο. Η κυβέρνηση στην οποία έχει νευραλγική θέση ο κ. Όθωνας έχει κρίνει τους καθηγητές μου αναξιόπιστους, τους φοιτητές που αγωνίζονται ενάντια στην κατάργηση του πανεπιστημίου μειοψηφίες. Και ο κ. Όθωνας ως βουλευτής Ρεθύμνου όφειλε να γνωρίζει ότι το Πανεπιστήμιο Κρήτης είχε κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για το νέο νόμο πλαίσιο που αγνοήθηκαν παντελώς. Ψεύδεται η αρμόδια υπουργός ότι δεν της έγιναν προτάσεις. Ψεύδεται ότι έκανε διάλογο. Για το δικό μας πανεπιστήμιο την παραπέμπω στην ιστοσελίδα του, στην περίπτωση που λόγω φόρτου εργασίας πέταξε κατά λάθος το αντίτυπο που της απεστάλη. Άλλοι είναι αναξιόπιστοι και κατασπαταλούν το δημόσιο χρήμα και όχι οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι. Όντως υπάρχουν παρατυπίες και όντως υπάρχει σε αρκετές περιπτώσεις παράβαση δεοντολογίας. Μήπως όμως θα καταργούσαμε όλη τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση επειδή υπάρχουν τριάντα κακοί καθηγητές; Η βουλή έχει συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό ανάξιων βουλευτών από το αντίστοιχο ανάξιων καθηγητών στα πανεπιστήμια. Τι κάνουμε σε αυτή την περίπτωση άραγε; Το ελληνικό πανεπιστήμιο είναι ίσως ο μόνος πραγματικά δημοκρατικός κρατικός θεσμός. Κανένας λειτουργός του δεν είναι διορισμένος, κανένα όργανό του δεν έχει την απόλυτη εξουσία και κάθε όργανο ελέγχεται από άλλα. Και ως δημοκρατικός θεσμός έχει όλα τα προβλήματα που έχει μια δημοκρατία. Μήπως τελικά έχουν με τη δημοκρατία πρόβλημα οι κ. Βουλευτές που το ψήφισαν καταργώντας την στο ελληνικό πανεπιστήμιο;

Ο δήμαρχος Ρεθύμνου (με τον οποίο είμαστε παλιοί γνώριμοι) ειρωνεύτηκε λέγοντας ότι είμαι 33 χρονών φοιτήτρια και αυτό τα λέει όλα. Ακόμη κι έτσι να ήταν, προς τι η ειρωνεία κ. Μαρινάκη; Ποιο είναι τελικά το πρόβλημα που δημιουργούν οι αποκαλούμενοι «αιώνιοι» φοιτητές; Πότε υπήρξε μια πολιτική υποτροφιών στο ελληνικό πανεπιστήμιο για να μπορεί το κράτος να μας βάλει χρονικό όριο στις σπουδές μας; Σε τι επιβαρύνει κάποιος που συνεχίζει να σπουδάζει όταν μετά τα έξι χρόνια φοίτησης δεν δικαιούται καμία απολύτως φοιτητική παροχή; Πιάνει χώρο στα αμφιθέατρα άραγε; Ας σταματήσει επιτέλους αυτή η συζήτηση που αποπροσανατολίζει τον κόσμο από τα πραγματικά και υπαρκτά προβλήματα του πανεπιστημίου. Δεν είναι ντροπή ούτε βάρος κάποιος που σπουδάζει πολλά χρόνια κάνοντας και άλλα πράγματα στη ζωή του. Άλλα είναι ντροπή και βάρος.

Η κυβέρνηση στην οποία έχει νευραλγική θέση ο κ. Όθωνας, με έχει χαρακτηρίσει λοιπόν αναξιόπιστη και επιπλέον κλέφτρα. «Μαζί τα φάγαμε», είπε ο κ. Πάγκαλος, και αναισχυντα συνεχίζει να υποστηρίζει τη δήλωσή του μην έχοντας ανακαλέσει. Ο κ. Όθωνας συμφωνεί, καθώς δεν έσπευσε να υπερασπίσει την εντιμότητά μου. Μήπως δεν ξέρει λοιπόν ότι δεν έχω κανένα περιουσιακό στοιχείο; Ότι δουλεύω από τα 23 μου και έχω δύο μήνες ένσημα; Ότι ζω με 400 ευρώ το μήνα γιατί έχω προσπαθήσει να δουλεύω στο αντικείμενο που έχω σπουδάσει;

Μου το έχει πει ο κ. Όθωνας και η κυβέρνησή του: οι ανθρωπιστικές επιστήμες δεν είναι απαραίτητο συστατικό ενός πολιτισμού. Δεν παράγουν πολιτισμό. Ποιος σπουδάζει πλέον ιστορία, κοινωνιολογία, αρχαιολογία, ανθρωπολογία και όλα τα συναφή; Μήπως είμαστε περιθωριακοί και ρομαντικοί όλοι εμείς που θεωρούμε ακόμη αυτά τα αντικείμενα σημαντικά; Είναι πολυτέλεια μου λέει ο κ. Όθωνας και να τα παρατήσω. Ίσως και να μην έχει άδικο. Αλλά δεν είχα ποτέ περισσότερα για να τα επιθυμώ. Και προτιμώ να ζήσω τη μικρή ζωή μου με αξιοπρέπεια χωρίς να υπακούω στις προσταγές τις αγοράς. Θα αναγκαστώ βέβαια γιατί πλέον τα περιθώρια στενεύουν και με ωραίες ιδέες δεν γεμίζει το τσουκάλι. Μα όσο μπορώ θα αντισταθώ και θα συνεχίσω το διδακτορικό μου και ας ξέρω πως ποτέ δεν θα καταφέρω να ασχοληθώ με την έρευνα παρόλο που θα μπορούσα να είμαι καλή (να επισημάνω ότι όλα τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας είναι υποψήφια για την εφαρμογή του μέτρου της εργασιακής εφεδρείας). Με καταδίκασε σε δυσπραγία βλέπετε ο κ. Όθωνας και η κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει, παρόλη την επιθυμία μου να προσφέρω. Έχει μειώσει το αντικείμενό μου, τη δουλειά μου, το μέλλον μου. Μου έχει απαγορέψει να ονειρεύομαι. Έχει φορτώσει στην πλάτη μου ένα χρέος με το οποίο δεν έχω καμία σχέση. Και επιπλέον μου έχει κάνει μήνυση γιατί του πέταξα ένα αυγό, επιφυλασσομένος να μου ζητήσει ακόμη και χρηματική ικανοποίηση!

Ο κ. Όθωνας σε δηλώσεις του προεκλογικά έλεγε, όπως και ο κ. πρωθυπουργός, ότι λεφτά υπάρχουν. Άραγε πραγματικά δεν ήξερε; Και αν ναι, μετά που έμαθε γιατί δεν παραιτήθηκε ως όφειλε ζητώντας τη διενέργεια εκλογών για την ανανέωση της εντολής του λαού που δεν ψήφισε την τωρινή κυβέρνηση για αυτά που κάνει. Ο κ. Όθωνας είναι μέλος μιας παράνομης κυβέρνησης που συνεχίζει να βρίσκεται στην εξουσία υπό την απειλή δακρυγόνων, απολύσεων, μειώσεων των μισθών, ανεργίας, λογοκρισίας και μηνύσεων για αυγοβολή. Αν είχε τη στοιχειώδη ευθιξία θα έπρεπε να έχει παραιτηθεί εδώ και καιρό.

Και να μη μου πει ότι είμαι υποκινούμενη από τίποτα σκοτεινές και αόρατες δυνάμεις. Ούτε τα στρουμφάκια ούτε οι τζεντάι βρίσκονται πίσω μου. Καιρό τώρα υπάρχει αυτή η παραφιλολογία ότι όσοι δεν ανήκουμε σε συγκεκριμένες πολιτικές ομάδες είμαστε κατευθυνόμενοι. Ούτε κατευθυνόμενοι είμαστε ούτε πιόνια. Ζούμε, βλέπουμε, κρίνουμε, αποφασίζουμε και δρούμε.

Όταν είπα ότι ήθελα να γράψω αυτό το κείμενο, φίλοι με παρότρυναν να το ξανασκεφτώ. Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη είναι αυτός και όχι παίξε γέλασε. Μπορεί να με βλάψει από την υπερβολική του επιθυμία να με προστατεύσει. Μα στοιχείο απαραίτητο μιας υγιούς δημοκρατίας δεν είναι και η κριτική και ο διάλογος; Επιτρέπει ακόμη το διάλογο η κυβέρνηση; Ή η μοναδική απάντηση στις αγωνιώδεις εκκλήσεις των κατοίκων της Ελλάδας για διάλογο απαντώνται με κλομπ και δακρυγόνα; Ο δικός μας διάλογος με τον κ. Όθωνα θα κριθεί στο δικαστήριο. Αν βέβαια καταδεχτεί να παραβρεθεί στην εκδίκαση της μήνυσης που μου έχει καταθέσει. Μήπως δεν αντέχουν οι πολιτικοί μας στην κριτική; Μήπως πρέπει να φοβόμαστε για κυρώσεις όταν δικαίως --όπως παραδέχεται και ο ίδιος-- διαμαρτυρόμαστε και ασκούμε κριτική; Μήπως ήδη φοβόμαστε και δεν μιλάμε; Και μήπως αυτός ο φόβος δεν αρμόζει σε δημοκρατικά καθεστώτα; Μήπως τότε έχουμε πλέον άλλο πολίτευμα; Ολιγαρχία; Δικτατορία;

Τέλος να κλείσω με μια ερώτηση που μου κάνουν δημοσιογράφοι. Με ρωτούν αν θα το ξαναέκανα. Είμαι υπόδικη για πράξη που έχω ήδη κάνει, παραδεχτεί και αναλάβει τις ευθύνες. Αυτή είναι ερώτηση για δημοσκόπηση. «Τι θα κάνατε σε έναν υπουργό αν σας δινόταν η ευκαιρία να του κάνετε κάτι;» Σε καμιά περίπτωση δεν προτείνω την αυγοβολή ως πολιτική στάση και μορφή κοινωνικού αγώνα! Και πραγματικά δεν ξέρω πώς πρέπει να αντιδρώ όταν με σταματάει κόσμος στο Ρέθυμνο και μου δίνει συγχαρητήρια, τη στιγμή που θεωρώ πως έχω κάνει πιο αξιόλογα πράγματα από το να πετάξω ένα αυγό και δεν έτυχαν ανάλογης υποδοχής! Για μένα το θέμα θεωρείται λήξαν. Οι καιροί που ζούμε είναι πάρα πολύ δύσκολοι και οι επιλογές που έχουμε είναι θαρρώ δύο: ή θα συνεχίσουμε να στρεφόμαστε ο καθένας εναντίον όλων των άλλων ή θα οικοδομήσουμε σχέσεις αλληλεγγύης και να αγωνιστούμε μαζί για ένα παρόν με ποιότητα (και όχι επίφαση αφθονίας με διακοποδάνεια). Κι ας αρχίσουμε με τη μαζική άρνηση πληρωμής της του κεφαλικού φόρου (εισφορά «αλληλεγγύης» θα μπορούσε να ονομαστεί μόνο αν προοριζόταν για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, και κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει). Η ζωή μας είναι πολύ μικρή για να μην τη ζούμε με αξιοπρέπεια...

Υ.Γ. Για να αποσαφηνίσω αυτό το σημείο στα βίντεο που συμβάλλει στη φαιδρότητα του όλου επεισοδίου, το «ωχ σόρρυ» που ακούγεται δεν απευθύνεται προφανώς στον κ. Όθωνα, αλλά σε έναν κύριο που βρισκόταν πίσω του και ίσως «έφαγε» το δεύτερο αυγό. Αν τον πέτυχα, του ζητώ ειλικρινά συγγνώμη. Και κάτι τελευταίο. Στην κατ' ιδίαν συνομιλία μας με τον κ. υπουργό, το μόνο που με ρώτησε ήταν αν χρειάζομαι ψυχολόγο και τίποτε άλλο. Αυτή ήταν «η συζήτηση σε πολύ καλό κλίμα» που ακολούθησε το περιστατικό, σύμφωνα με το σχόλιο του κυβερνητικού εκπροσώπου. Τα σχόλια δικά σας".